

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Foi'a acăst'a va esă de dōue ori pe luna, pone la regulară; éra de aici in colo o data pe septemana, ca s̄i pone acilea: Marti sér'a. — Prenumeratiunile se primescu în tōte dilele.

Pretinul pentru Ostrunguri'a: pre anu 6 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. pre unu triuniu 1 fl. 50 cr. éra pentru strainetate; pre anu 8 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fl. pre una triuniu 2 fl. in v. a. Una exemplarul costa 15 cr.

Tōte siodieniele s̄i banii de prenumeratiune sunt de a se tramite la Redactiunea diurnalului:

Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimescu cu 7 cr. de linia, s̄i 30 cr. tace timbrale.

Locu deschisu. *)

Lui nenea George **)

Nene George d'in Zernesci,
Sà me credi, cà retacesci,
Candu scutesci s̄i nineresci
Capii nosti basericesci,

Ai avè cuventu mosnege,
Déca Ei s'aru intielege . . .
Si pe-o alta cale-ar merge . . .
Cum prescrie sant'a lege. . . .

Ai avè dreptu de imputare,
Déca-a Loru sioda purtare,
Nu ni-ar face superare,
Si téma de ruinare.

Ei, dér' vedi, taicutia draga,
Cà Ei neci séma nu baga,
Turm'a 'n ce tufisiu se baga,;
Ci se batu totu dupa blaga. . . .

Unulu perulu s̄i-lu negresce,
Pe subpusi i asupresce,
Pe mai mari pré caciulesce,
Si de lupte se feresce. . . .

Cel'a-l-altu cu faciară,
Maimutandu numai domnia,
Spre a némului urgă,
Se restacia 'n trandavă.

*) Pentru cele publicate in acestu locu nu privesce responderea pre redactore.

**) Neci chiar in acestu locu deschisu nu eram aplecatu a publică acăst'a reflecțione polemică, de dră-ce ea d'in mai multe privinție su-periori nu convine cu vederile mele intru tōte; déra dupa ce ea, sus-tinuta acum'a d'in mai multe parti, toti abonati ai diurnalului, de nou mi s'a tramisul pentru publicare, d'in acestu respectu sunu necessitatü a-i dă asta data locu, déra sub reserv'a disa.

Redactorele.

La ce-o fi nu se gandesce,
Lume d'alba 'mi traiesc

Cu dusmanii svatuesce,
Si „rebelii“-i „pomenesce“

Ér' alu treile, „Dragutia“,
Pentr'o biéta de pungutia,
Pentru „domnulu de slugutia,“
Vinde daru pe-o paralutia.

Celu cu turm'a multu flamenda,
Sà se-arete „de isbenda,“
Mai intrég'a lui dobenda
O imparte la -- Osinda

Celu care d'in deputatu
Pon' la càrgia s'a 'naltiatu,
Ca erou de „incercatu,“
Cu ai sei s'a incurcatu.

„Motiulu“, celu cu „càrcofeli“,
Cu intrigî s̄i cu „càrccheli“,
Plinu-e Dómne de gresielu,
Cà face multe „tocmeli“

Càti „curteni“ s̄i càti „Purcari“,
„Filosofi“ s̄i „pivniitari“,
Càti siucheti s̄i càti „morari“ ***))
Toti ii ia de secretari!

Cei ce bobulu lui i-au datu.
Vai! amaru s'au inselatu,
Cà nu e neci unu omu de svatu,
Neci ca-unu popa de la satu.

Éra cel'a de la Rom'a.
Ar mai fi de-a duce càrm'a,
Déca 'n dilele de-acum'a
Ar fi sà pasci numai turm'a

***) Dela San-Martinu?

Categ.

Cum cuventu, baciucule,
Nu-su pré bune vestile,
Cà se 'ngrósia glumele,
Sí se 'ncuiba relele . . .

Deci aceea e o gresiéla,
Cà imputi cu amaréla,
C'así fi scrisu dupa „tocmela“,
Sí fore de socotéla.

Ba nu, nu, baditia draga,
Ce-am *glumitu* eu, n'a fostu siaga,
Ci 'mboldiri, sà intieléga,
C'alta cale sà-sì aléga.

Da, cà-ai nosti archi-pastori,
Au sà fia *lucratori* . . .
La straini impunetori . . .
Si in rele-aperatori . . .

Astu-feliu nu te superá,
Cà eu nu voiu incetá,
De-a-i impunge sì piscá,
Pone nu s'oru indreptá.

Unulu cu gur'a mai multor'a.

Minunea minunilor!!!

— Article poftită. —

Audi lume! audi tiéra! auditi némuri de tóte limbile, lucru *ne mai credintu!* Laudarosul Dr. Pote'a celu vestitú sì *independinte*, conducatoriuлу nevediutu sì necunoscutu alu romanilor d'in „Tiér'a lui Fedelesiu Voda“, punendu pe risicu amici'a cu „méltságos“-ii, in adunarea comitetului administrativ d'in 10 Dec. a. t., a avutu *ne mai indatinatulu curagiù*, de a pune o vorba sì pentru refrangerea mintiunilor sì datelor false a le marelui mesteru L. R. Éthy et Comp. indrugate in polemi'a contr'a vorbirei lui Téic'a Illia.

Acést'a schimbare *prorocitória*, a pusu in uimire pre toti compatimitorii lui . . .

Dà, Dómne, ca acestu semnu de pocaintia, sà nu fia neci celu *d'antaiu*, neci celu d'in *urma*!

Anecdote.

Unu tieranu romanu necasitú, cà sì-a perdu tu porcelulu „pe buna dreptate“, dise o data la judecator'i reg. d'in D. urmatórie: „Domnedieu e susu, Inaltiatulu Imperatu departe — la Beciu, ér' domnii de la judecata facu ce vreu.“

(*Curagiu sasescu.*) Unu voinicu romanu se 'ntelni cu o turma de sasî goniti de la joculu d'in satu.

— Da ce-e, sasîloru, ve betura romanii? — ii agraí romanulu. —

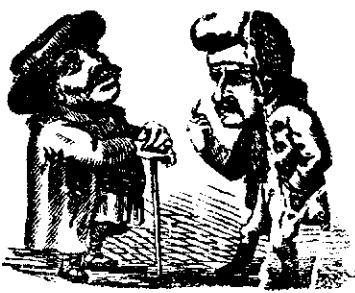
— Hei, crede io, draga, — respunsera toti de o data, — cum nu bate la noi, chindu ele fostu duoi romani gramada, sì noi sîpte sase singure.

Ciumelu ciumelu.

Cine-e arménu sì nu-e opiniunea publica („Köz-vélemény“)?

Le hées Bela. *

TAND'A SÌ XANITA.

T. Ei . . . a-poi sà scii, cà-e brandia. . .

M. Cum placinta?

T. Da n'ai eetitu, cà ungurii au sà devina cei mai avuti in lume?

M. Nu me 'mbetraní! . . . Si-a-poi cum?

T. Asíè, cà-*au datu de urm'a averii lui Durie* sì mai cà-*oru sì afflă-o*; a-poi atunci sà vedi lume ungurésca. . .

M. Aha! acum pricepu eu déra, pentru ce sunt ei de o vreme atâtú de neastemperati, imbuiabati sì fore neci unu gandu la ce mai pôte sà vina. . .

T. Mài cuscre, sci-mi-ai tu spune, pentru ce n'a inghiaciatur Dunarea in érn'a acést'a?

M. D'a-poi, bagu séma, ungurii voru fi priimitu *svatulu lui Téic'a Illia*, ce li-au datu mai adi tómna in — *tind'a dietei*. . .

T. Ce svatu?

M. Nu se pôte spune decâtú numai la urechia.

T. Stai! . . . Nu cum-va, ca unguroicile sà-si verse lacrimele loru ferbinti in Dunare, sì asíè sà mantuiésca „Nagy Magyar ország“-ulu de muscali?

M. Cam asíè óre cum-va... dér' . . . nu tocma asíè.

T. Acum pricepu!

T. Óre ce politica afunda o sà mai fia sì aceea, cà politica d'in Pute-a-pesce, singura vrè sà prümésca pe potiole, care re'ntorcu de la Tirigradu, unde au dusu sabia scumpa pe séma némurilorloru?

M. Neprecepitule, dér' nu pricepi tu, cà numai pentru aceea, ca nu cum-va sà-i prinda jucutii, tragundu tiólele de pe ei.

T. Cum, pentru ce? . . .

M. Pentru cà sabiu'a inca nu-e platita, sì asíè numai cu cania de nu ii voru scapá . . .

T. Ce dici tu la circulariulu poltienescu a lui Mironu Calugarulu?

M. Nemieri decdótu că: „cine-e pusu de sluga la-unu nerodu, ajunge d'in tronu in globo.“

T. Cetit'ai, cà Szatmári Gyuricza, corectorulu sì espeditorulu diuariului „A nép zászloja“, a tienutu mai adeunadi unu discursu la spitz-bürgérii d'in Pute-a-pesce, despre gróznice'a románisare a loru **15,000** unguri d'in varmeglia Uniadórei, provocandu-i, ca sà contribuie pentru desromanisarea loru?

M. Vorbe góle, da nu pricepi tu, cà si caramidariorul de dascali de la scól'a reala magiarisatoria d'in D. inca li trebuesce o léca de „zseb-pénz“ . . .

T. Da óre ce se se insemne aceea, cà de vnu tempu, toti trasii-mpinsii de renegati flamendi sì sdrentiosi, ambla a vená dupa daco-romani?

M. Aceea, cà s'au gatatu tóte terenele de a mai castigá merite pentru tiéra sì guvernul, sì acum acesta e mai siguru sì mai bine platitul . . .

*) „nál“? ori „ütet“?

T. Cum se pote avea, ca alegatorii din Czegléd, să poată candida și alege (1) pre Kossuth deputatul la deta, pe candu acelă necum să fia alegatoriu, dăr' neci nu e cetățenii alu Ungariei?

M. Prostutiu mai esci, dăr' nu scii tu, că Czeglédanii au privilegiul de a potă ceti din legea electorală *intre sîr*, că se potu alege, — *ca de recunoscintia*, — și rebeli și dusmani ne'mpacati de ai Inaltatului Imperatu? . . .

Vestea suna.

Vestea suna și resuna,
Că romani se aduna
Nóptea candu nu este luna,
Să facu sfaturi împreuna,
Pentru caușa comună,
Să n'o lase să apuna,
Că-ci contéza la fortuna,
Că o Dacia strabuna
Esa iute ca din struna,
Numai ei să se 'ntrepuna
La poteri cu-o vorba buna.
— Ce mai grăsnica mintiuna! . . .

Tibulu.

TRÉNC'A și FLÉNC'A.

T. Tu Flénc'a, venit'au la tine pone acum'a mire unu petitoriu.

Fl. Ba! — da la tine?

T. Neci la mine!

Fl. O mance-i bibiti'a! că trece și acestu carnaval sî era remanem.

T. Vai, sora draga, da de unde vîi asiè nealbita, neslucluita și carunta?

Fl. D'in Sibiu.

T. A-poi in totu Sibiu n'ai potutu tu află o tirutia de podoar, sulimann și duhotu de peru, ca să nu fii silită a esi intre ómeni ciustiti atât de nemoderna? . . .

Fl. Nu, Dieu, draga, că-ci vapselele ce au mai remasu, tôte le-au cumparat — unu calugaru.

T. Sî acum unde te duci?

Fl. La Dev'a cea vestita.

T. Sî cè-o să faci tu pe a-colo?

Fl. Am solia incantătoria, să ducu o cununa de **scăieti muscalesci** pe séma falnicului „alapitó”-u de scôle comunale și de statu, ingriitorului peste banii preparamiali de a-colo și marelui mestetu de mintiuni, scornituri și denunciatiuni constitutionali, și gróznicu amusinatoriului după și descoperitorului de daco-romani L. R. Éthy, pentru cărtirea de mai adeuna-di in comisiunea administrativa.

T. A-poi?

Fl. A-poi déca voiu avè vreme, voiu să facu și eu (de și nu-su grofăia) o léca de comedie, cu copiii de pe ultia, cersindu critiarasă, pentru desungurisarea a

loru 15,000 de „méltságos”-i opinari, nu cum-va să ni péra vili'a-poroditi'a.

T. Bine, bine, dăr' baga de séma, că de te-a senti pe a-colo Simionu patriotulu, său Mari'a sa Puiu Ghig'a, pe locu te'-oru prinde ca pre o emisaria și o vei putea pati mai stodu, de cătu virsăliariulu . . .

Fl. Cu atâta mai bine, că-ci la casulu acel'a, magarii s'oru potă bucură, că in fine după 10 ani și mai bine li-ai succesu a prinde, de nu unu daco-romanu, celu pucinu o daco-romana și astu-feliu „Nagy Magyarország”-ulu va fi mantuitu . . .

Anecdote istorice.

(culese de Dumitrache.)

Henricu alu IV., regele Franciei, era unu omu fôrte ingeniosu, i placea cu de osebire să scăta pre unulu și altulu din conceptu, cu nescari observatiuni drastice. Asíe caletorindu o-data pr'in unu opidu b're care, o deputatiune compusa din fruntăși opidului ilu asceptă la cas'a comunale spre a-lu felicită cu o vorbire.

Abia incepuse unulu din deputatiune vorbirea, candu la alu patrulea vecinu in curte, unu magariu incepù a sberă cunoscutulu seu testu „i-a!” la ce regele observă: Domniloru ve rogu unulu dupa altulu, că-ci altu cum nu ve pricepu.

O data invescundu regole pre unu curteniu alu seu eu ordulu de cavaleru, acëstă se puse a recită formulă indatinata: „Sire nu sum demnu”. — Era regele ilu intrerupse: „aceea o sciu cu fôrte bine, déra ceea ce se intempla, se intempla numai la expres'a recomandare a marcuisei M. — singuru ei ii poti multumí că-ci altu cum nu erai demnu, precum insu-ti o recunosci.”

De multe ori inse capetă și elu căte-o flésca, asiè: O data convenindu in Parisu cu contele Wilhelm din Hessen ilu agrai:

— „Voi nemtii tragedi folosu din aceea, că veniti la noi, că-ci inveriatati datini și limbi frumose, precandu noi, ce inveriamu candu mergemu la voi?”

— „Intieleptiune Sire!” — respunse contele.

Totu asiè o pati Henricu candu să dimisu la disputa cu unu solu spaniolu.

— „Déca regele — domnulu vostru, — va continua cu atacurile Marcisului, atunci o să me vedeti armatu acusi in Madridu.”

— „Pentru ce nu? — reflectă solulu cu sange rece — că și Franciscu I. inca a fostu in Madridu. *)

Oraculu babei Dochia.

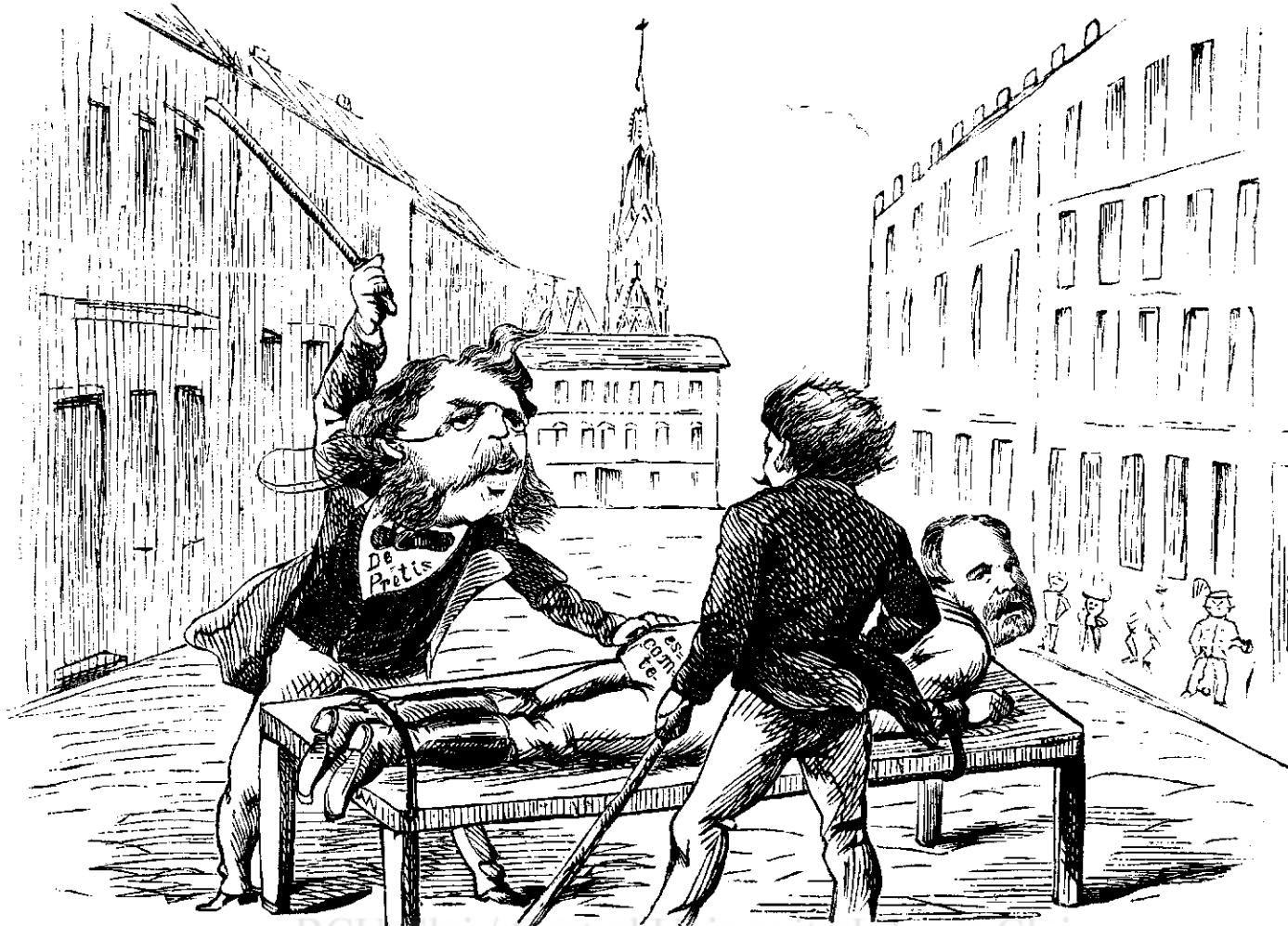
Déca Muscanulu va trece
Ap'a Prutului cea rece,
Va sdrobî o tiéra mare,
Intielegeti, că pe care!!!

Dupa scirile ce vinu,
Totu mereu dela Berlinu,
Peste Istru nu s'a duce.
Incătrău dăr' s'o apuce?

Nu cum-va să cugetati,
Că vení cătra Carpati!

. . . . lu.

*) Ca prisoneriu din lupta de lunga Pavă.

Depretis: Tiene, să-ti dàmu banca.

Tisza: Lasati-me, că mai bine me ducu a-casa fore ea.

Depretis: Cale buna, dupa-ce o vei capetá mai antaiu!

Dobasiulu satului.

"Sat'a Cotóra." Blagoslovită să fia în numărul viitoru. Autorulai îi poftescu voia buna, ca pe glasulu acest'a să mai pôta hori!

Herru A. Auepitz in L. Geschlossen eins für immer.

Dlui D. C. in Sarat'a: acceptâmu „didactru”, în conformitate cu pretiului a DTele apromisiune. Lungu tempu nu potemu acceptâ, de vreme ce nu mai creditâma acestu diurnalul „omoristicu” la nime.

„Spectabielui” Dnu Negru Besarabu: pone caudu să mai acceptu dupa apromisulu respunsu? Ad calendas?

Dlui N. O. in Dev'a: Asî este: „Gur'a-Satulai” e interesanta și pentru districtulu Uniadóroi; ba precum în trecutu asî și în viitoru me voiu nisú, ca să nu fia locale numai, ci generale pentru totu locurile locuite de romani. Ti-am trânsu și te-am înregistrat; Co-tuln l'am primit. Salutare!

Proprietariu, editoriu și redactoru respundietoriu: Mircea B. Stănescu.

Publicatiune tacsabila.

Nrulu 11707.

1876. Cart. fund.

3-3.

Publicatiune de licitatiune.

D'in partea Tribunalului regescu d'in Temisior'a, ca autoritate de cartea funduaria, se face pr'in acést'a cunoscetu, că ordinandu-se să se vinda în licitatiune (mediatu) diumetatea d'in cas'a și fundulu intrevilanu de sub nrulu conscriptional 158 d'in preuna cu diumetatea d'in o sesiune pamentu aratoriu, ce se afla în cartea funduaria pentru St. Mielausiu micu (Kis szt.-Miklós) la nrulu 147, estimate in 1133 fl. v. a. și cari cuote de diumetate competu convincatului Mitru Dimitrieviu, mai de parte, în casu de necesitate diumetatea d'in cas'a nrulu conscriptional 13. d'in preuna cu totu atât'a d'in fundulu intrevilanu estimate in 70 fl. v. a. aflatörie în cartea funduaria d'in St. Mielausiu micu la nrulu 13, care cuota de diumetate, acum disa, este a convinatei Jul'a Nicolinu, și preste totu cari realitati sunt dejà judecatoresce cuprinse dela Mitru Dimitrieviu și Jul'a Nicolinu pentru escontentarea pretensiunei lei Mariuti'a Munteu in valore de 40

fl. v. a. capitalu și accesoriele legali, — terminulu de licitatiune s'a defisu pe diu'a de 15 Februariu, 1877. și în casu de trebuintia pe 15. Martisoru 1877. calendar. nou, în ambe ronduurile la 10 ore ainte de amédi, la cas'a comunale d'in St. Mielausiu micu. — Despre ce se face cunoscetu concurentilor, eu aceea observare, că cei ce ar voi să liciteze voru avè a depune ca cautia 10% d'in pretiul de estimatiune, care va servi totu de o data să ca censu de esclamatu, și că imobilele d'in cestiune, numai în casulu, candu să sub acel'a in favorea celui ce va promite mai multu.

Pretiul de cumparare restante este a se plati in restempu de 3 lune; era in posesiune va intră cumparatoriulu numai dupa ridicarea licitatiunei la valore.

Cele a-l-alte conditiuni se potu vedé in cancelari'a cartie funduarie a acestui județiu.

Creditorii ipotecari, cari nu sunt domiciliati pe teritoriul acestui judeciu, se invita, a-si denumi representati de a-ici d'in locu, spre a-i representă cu ocasiunea impartirei pretiului de vindiare, dreptu-ce dinsii numele acelor'a să le substerna a-ici pone la terminulu de licitatiune, că-ci la d'in contra voru fi representati pr'in avocatulu Alesandru Bugarszky, ca curatore denumit u d'in oficiu.

Totu de o data se solicitează toti acel'a, cari ar voi să-si vindece ce-va titlu de proprietate, său ore-care altu dreptu de cercare, facie de nemisicatörile pemnorate, ca in restempu de 15 dile dela ultim'a publicare a acestui afisiu, amesurat u §-lui 466. d'in proe. civ. să-si inainteze petitele loru de pretendiu a-ici.

Dela Tribunalulu regescu, ca autoritate de cartea funduaria.

Temisior'a, in 30 Novembre, 1876.

Mauriciu Tomesányi, m. p.
presiedintele Tribunalului reg.

(L. s.)

Nicolau Thuránszky, m. p.
notariulu consilinui.